

Eksamensoppgave - strafferett

Under en kinofremvisning på ODEON kino fredag 1. september falt mobiltelefonen til Anne Kirkerud ut av jakkelommen hennes og havnet under setet hennes. Da filmen var ferdig, gikk hun ut av salen sammen med de fleste andre mens lysene kom på gradvis. Marte Storetveit og Peder Ås kom litt etter Anne på den samme seterekken (rekke to av ti). Marte, som kom først, så telefonen, og hun tenkte umiddelbart at den kunne hun ta og selge. For å være sikker på at eieren ikke kom tilbake med en gang, stoppet hun opp og begynte å snakke med Peder om filmen. Peder skjønnte ikke hvorfor hun stoppet opp, men han ble med på praten og slapp forbi de siste på seteraden. Da salen var tom, tok Marte opp telefonen. Hun hadde tenkt å selge den til Ada Vold, som omsatte stjalne telefoner. Marte viste telefonen til Peder og sa: «Som ny går denne for nesten 10 000! Jeg får sikkert 2500 for den.» Da forstod Peder opplegget. Marte la den i lomma.

Samtidig som Marte tok telefonen, hadde Anne akkurat kommet ut av kinoen på Vitaminveien. Hun skulle sende en melding til Geir, kjæresten sin, og fortelle at filmen var over, men hun fant ikke telefonen. Anne var sikker på at hun hadde den inne i kinosalen, for hun husket at hun hadde slått av lyden på den etter at hun hadde satt seg ned på plassen sin. Derfor løp hun inn igjen for å lete etter den der. På vei inn i salen passerte hun Marte og Peder, som var på vei ut. Anne fant ikke telefonen, men en ansatt kom ut fra filmrommet. Han hadde sett Marte og Peder og forstod nå at det ikke var sin egen telefon Marte hadde plukket opp. Han sa til Anne at det var de to som nettopp hadde gått ut av salen, som hadde tatt den. Anne løp ut etter dem.

Da Peder og Marte var på vei mot utgangen fra kinobygget, ropte Anne etter dem. De lot som ingenting, men Anne ga ikke opp. I det de skulle gå ut døra, gikk Anne frem til dem og spurte om de hadde mobiltelefonen hennes. Da svarte Peder: «Mobil? Ha'kke peiling på hva du snakker om.» Anne svarte at hun visste at det var dem. Da sa Marte i en hånlige tone: «For ei forbanna drittkjerring som kommer her og lyver. Du er en jævla sjuk løgner!» Da ringte Anne sin telefon i jakkelommen til Marte. Det var Geir som prøvde å få tak i Anne. Hun kjente igjen den spesielle ringetonen og ble veldig irritert. Hun dyttet spontant til Marte, som vaklet bakover før hun snublet i dørstokken til døra som stod åpen, og falt på ryggen på plassen på utsiden av døren. Samtidig falt Annes mobiltelefon ut av jakkelommen til Marte. Anne gjenkjente den, gikk ut og bøyde seg ned for å ta den. Da reagerte Peder med å ta et par raske skritt mot henne for deretter å sparke henne med i hodet av full kraft. Sparket, som et vitne senere beskrev som «om han hadde sparket hardt på en fotball», traff tinningen slik at tinningbeinet knakk, og Anne ble bevisstløs.

De andre på stedet grep inn. Politiet ble varslet og kom til stedet. Både Marte, som ikke hadde skadet seg i fallet, og Peder ble pågrepet. Da politiet ransaket Peder, fant de 13 gram hasj i en liten pose, noe som tilsvarer 52 brukerdoser. Peder fortalte at hasjen var til eget bruk og at han skulle ha et «lager». Han ville ikke si hvor hasjen kom fra.

Etter et lengre sykehusopphold kom Anne seg etter hendelsen. Men hun var plaget av kontinuerlig piping i øret (tinnitus) på den aktuelle siden av hodet, noe legene mente kunne bli et varig problem. Det var hemmende i hverdagen. Hun sov tidvis svært dårlig, noe som i perioder gjorde henne både fysisk og mentalt utmattet. Pipingene førte til at hun måtte slutte i sin 20 % deltidsstilling i musikkfestivalen *Over Oslo*. I tillegg fikk hun varige, men lette problemer med balansen, noe som tvang henne til blant annet å måtte gå sakte i fjellet og annet ulendt terreng. Balanseorganet hadde blitt skadet i forbindelse med bruddet på tinningbeinet.

Følgende tiltale etter straffeloven 2005 ble tatt ut:

1. Gjelder tiltalte nr. 1, Marte Storetveit (f. 1995): Tyveri jf. § 321

Grunnlag: Den 1. september tok hun en mobiltelefon av merket «Orange R2» til en verdi av 9800 kr, som eieren, Anne Kirkerud (f. 1992), hadde mistet i kinosalen på ODEON kino, for å selge den til Ada Vold for 2500 kr.

2. Gjelder tiltalte nr. 2, Peder Ås (f. 1996): Forsøk på medvirkning til tyveri, jf. § 321 jf. § 15 jf. § 16

Grunnlag: Den 1. september nektet han for kjennskap til mobiltelefonen som er nevnt i post 1 med den hensikt å bidra til gjennomføring av Marte Storetveit sitt tyveri ved å få Anne Kirkerud til å tro at de ikke var involvert i tyveriet av telefonen.

Subsidiært forsøk på hvitvasking, jf. § 337 første ledd bokstav a) jf. § 16

Grunnlag: Den 1. september nektet han kjennskap til telefonen som er nevnt i post 1, med det formål å yte bistand for å sikre Marte Storetveit utbyttet av tyveriet av mobiltelefonen.

Atter subsidiært forsøk på bedrageri, jf. § 371 bokstav a) jf. § 16

Grunnlag: Den 1. september nektet han for å ha kjennskap til telefonen som er nevnt i post 1 for å få Anne Kirkerud til å gi opp letingen etter telefonen og på den måten bidra til at Marte Storetveit kom unna med tyveriet av telefonen.

3. Gjelder tiltalte nr. 2, Peder Ås: Påføring av «betydelig skade», jf. § 274 annet ledd

Grunnlag: Den 1. september i Vitaminveien sparket han Anne Kirkerud i hodet med det som følge at Kirkerud brakk tinningbeinet, fikk varig øresus med påfølgende konsekvenser og problemer med balansen.

4. Gjelder tiltale nr. 2, Peder Ås: Narkotikaovertrødelse, jf. § 231 første ledd

Grunnlag: Den 1. september oppbevarte han 13 gram hasj, tenkt til eget bruk.

5. Gjelder tiltalte nr. 3, Anne Kirkerud: Kroppskrenkelse ved å ha dyttet Marte Storetveit over ende, jf. § 271 første ledd

Grunnlag: Den 1. september dyttet hun Marte Storetveit over ende.

Martes advokat mente at klienten måtte behandles på mildest mulig måte siden hun bare hadde kommet over en mobiltelefon som måtte regnes som hittegodt. Peders advokat mente at det i hvert fall ikke var medvirkning til tyveri, siden Martes handling var fullbyrdet lenge før Peder kom med sitt utsagn til Anne. Men når det gjelder sparket, vedgikk Peder at han hadde blitt provosert av at Anne dyttet Marte, at han så rødt og at han ville ta igjen for det. Anne vedgikk at hun bevisst hadde dyttet Marte. Hun var så irritert da hun først ble kalt løgner og mer, og deretter hørte telefonen som bekreftet at hun hadde rett. Hun vedgikk straffeskyld og beklaget at hun hadde mistet kontrollen over seg selv i situasjonen.

Ta stilling til tiltalen. Under tiltalepost 2 skal vilkårene etter alle de tre alternative straffebudene drøftes. I tillegg skal det avgjøres hvilke straffebud som det vil være riktig å domfelle for. Spørsmålet om hvilken straff som eventuelt skal utmåles ved domfelling på ett eller flere av tiltalepunktene mot de tre tiltalte, skal ikke drøftes.